

UITSpraak no. 53 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "garagedekking of autoverzekering"

Betreft : w.a.-motorrijtuigverzekering/garageverzekering

Partijen: Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Op 21 juni 19.. veroorzaakte de heer X als bestuurder van een auto een ongeval waarbij hijzelf kwam te overlijden en waarbij de twee inzittenden zwaar letsel opliepen.

De auto was op naam van één der inzittenden, mejuffrouw Y, tegen wettelijke aansprakelijkheid verzekerd bij Verzekeraar A, terwijl de eigendom van de auto berustte bij een ander, de heer P.

Bij Verzekeraar B liep ten tijde van het ongeval een garageverzekering, afgesloten door garage X.

De heer P, had zijn auto ter reparatie bij X gebracht en de auto zou op 23 juni 1980 weer aan hem worden afgeleverd.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A:

"Op 21 juni 19.. vond op de fly-over Klein Polderplein te Rotterdam een ongeval plaats.

De heer X reed als bestuurder van een motorvoertuig, merk B.M.W. met een te hoge snelheid, verloor de macht over het stuur, waardoor de auto over de kop sloeg en tegen de vangrail kwam.

Als gevolg van het ongeval kwam de heer X te overlijden en liepen de inzittenden mejuffrouw Y en mejuffrouw Z zwaar letsel op.

Voor het motorvoertuig werd door mejuffrouw Y bij ons op 11-06-.. een w.a.-verzekering gesloten. Helaas kan geen polisblad geproduceerd worden. Waarschijnlijk is dit nooit afgegeven. Echter, ten tijde van het ongeval was ook bij de Verzekeraar B te Amsterdam een W.A.M.-dekking van kracht. Er was een garageverzekering afgesloten door het carrosseriebedrijf X. Deze verzekering gaf dekking aan haar verzekerde als handelaar of reparateur.

Uit het door het expertisebureau ingestelde onderzoek bleek, dat de eigenaar van het motorvoertuig, de heer P, zijn voertuig bij X ter reparatie had gebracht. Het motorvoertuig werd gerepareerd en zou op

maandag 23 juni 19.. worden afgeleverd. X wilde nog een proefrit maken op de grote weg. Tijdens deze rit vond dan het noodlottig ongeval plaats.

Op grond van het bovenstaande hebben wij gesteld dat het motorvoertuig ten tijde van het ongeval nog in de macht van het carrosseriebedrijf X was.

Ons inziens dient Verzekeraar B primair dekking te verlenen voor de schade die door de bestuurder X werd veroorzaakt.

Verzekeraar B stelt zich echter op het standpunt dat hier geen sprake is van een proefrit en met verwijzing naar haar polisvoorwaarden stelt zij, dat er ten tijde van het ongeval geen dekking was. Dat er geen sprake was van een proefrit werd door Verzekeraar B als volgt onderbouwd:

1. Uit de km. tellerstand bleek, dat met de B.M.W. 1925 km gereden was;
2. Het ongeval vond 's-nachts om 2.23 uur plaats;
3. De plaats van het ongeval was niet meer dan een toevallig tussengelegen plaats tussen het punt van vertrek en de plaats van bestemming (een camping in de buurt van Dordrecht).

Wat er van deze argumenten ook zijn moge, deze kunnen niet aan de benadeelde worden tegengeworpen (artikel 11 lid 1 van de W.A.M.)."

In zijn memorie van antwoord stelt Verzekeraar B:

"Verzekeraar A heeft reeds overgelegd een kopie van het proces-verbaal m.b.t. het ongeval op 21 juni 19.. op de fly-over Klein Polderplein te Rotterdam.

Voorts is van belang, dat voor dit motorvoertuig door Verzekeraar A een w.a.-dekking is afgegeven op 11 juni 19.. aan een mejuffrouw Y. Bovendien blijkt uit de brief van Verzekeraar A van 14 maart 1989, dat het bewuste motorrijtuig ten tijde van het ongeval in eigendom toebehoorde aan ene heer P, die zijn auto ter reparatie bij X had gebracht. Tot slot zij opgemerkt, dat ten tijde van het ongeval niet met een zogenaamd handelaarskentekenbewijs als bedoeld in artikel 24 lid 1 van het Reglement Kentekenregistratie werd gereden.

Krachtens artikel 2 lid 3 van het Reglement van de Verbondscommissie is er sprake van samenloop wanneer de dekkingen van verschillende verzekeringsovereenkomsten, gesloten ten aanzien van hetzelfde belang ten behoeve van dezelfde verzekerde of mede-verzekerden, elkaar overlappen.

Kennelijk meent Verzekeraar A, dat daar in casu sprake van zou zijn. Ten onrechte.

Aangezien onder de bij Verzekeraar B ten behoeve van verzekerde gesloten garageverzekering geen WAM-dekking bestond, is er ook geen sprake van overlapping c.q. samenloop van verzekeringen.

Op die grond behoort Verzekeraar A niet ontvankelijk te worden verklaard in haar verzoek, althans dient haar verzoek te worden afgewezen.

Ten overvloede merkt Verzekeraar B het volgende op.

- a. Verzekeraar A stelt, dat Garage X een beroep zou kunnen doen op de bij Verzekeraar B gesloten aansprakelijkheidsverzekering voor garage- en carrosseriebedrijven.

- b. Krachtens artikel a. zou dekking kunnen worden verleend voor aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt met of door het motorrijtuig, welke verzekeringnemer voor onverschillig welke reden onder zich heeft bij zakelijk gebruik. Daarbij vormt het uitgangspunt, dat verzekeringnemer de auto gebruikt in zijn verzekerde hoedanigheid van garagehouder optredende als handelaar of reparateur.
- c. Kennelijk wil Verzekeraar A betogen, dat X op het moment van het ongeval kan worden aangemerkt als reparateur in de zin van de polis, omdat er sprake zou zijn van een proefrit. In de bovengenoemde brief heeft Verzekeraar B reeds uitvoerig bevestigd, dat de feiten en omstandigheden nu juist tot de conclusie leiden, dat X ten tijde van het ongeval noch de hoedanigheid van handelaar noch de hoedanigheid van reparateur had. Uit de feiten en omstandigheden komt duidelijk naar voren, dat X op het moment van het ongeval niet gebruik maakte van de auto in zijn verzekerde hoedanigheid van reparateur. Daarbij is het volgende overwogen. Een proefrit na herstel van de auto kan zich uitstrekken tot enige tientallen kilometers maar zeker niet tot 1925 km. Het ongeval heeft plaatsgevonden om 02.23 uur te Rotterdam. Dit tijdstip laat zich niet rijmen met een proefrit. Voorts is gebleken, dat het ging om een plezierrit met 2 barjuffrouwen van een bepaalde locatie in Den Haag naar een camping in de buurt van Dordrecht. Tot slot is uit de bloedproef gebleken, dat de garagehouder de 'proefrit' uitvoerde met een alcoholpromillage van 2,6 mg alcohol per ml.

Bovengenoemde omstandigheden wettigen naar onze mening de conclusie, dat wij terecht een beroep op de polis hebben afgewezen.

Nu er sprake is van een w.a.-verzekering gesloten door mejuffrouw Y, die krachtens artikel 3 van de WAM het bedoelde risico dekt, kan het beroep op artikel 11 lid 1 van de WAM worden gepasseerd."

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 lid 2 van haar reglement, op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

Wat de zaak zelf betreft, is eerst de vraag aan de orde of de garageverzekering van Verzekeraar B voor de door de heer X veroorzaakte schade moet opkomen.

De commissie stelt vast dat de garageverzekering van Verzekeraar B in ieder geval moet worden aangemerkt als een verzekering die voldoet aan de door of krachtens de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (WAM) gestelde eisen, nu Verzekeraar B in de aanhef van de verzekeringsvoorwaarden Rubriek "aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen" de navolgende tekst heeft opgenomen: Met voorbijgaan van hetgeen anders in de verzekeringsvoorwaarden van deze polis mocht zijn bepaald wordt de verzekering voor de onder deze rubriek gedekte motorrijtuigen geacht aan de door of krachtens de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (WAM) gestelde eisen te voldoen.

Hieruit vloeit voort dat Verzekeraar B conform het bepaalde in artikel 3 lid 1 van de WAM de burgerrechtelijke aansprakelijkheid verzekert van de bestuurder, in casu de heer X.

Het feit dat de garageverzekering een beperking kent met betrekking tot het gebruik van het motorrijtuig, laat derhalve in tegenstelling tot de bewering dienaangaande van Verzekeraar B in zijn memorie van antwoord onder 2 onverlet dat niettemin sprake is van een volwaardige WAM dekking.

Ingevolge artikel 11 lid 1 van de WAM kan een verweer als dat van Verzekeraar B inzake het niet aanwezig zijn van dekking op zijn garageverzekering omdat geen sprake zou zijn van zakelijk gebruik van de auto ten tijde van het ongeval, niet aan benadeelden worden tegengeworpen.

De commissie stelt vervolgens vast dat blijkens de erkenning van de desbetreffende verzekeraar de aansprakelijkheid van de heer X voor de veroorzaakte schade eveneens is verzekerd op de door mevrouw Y afgesloten w.a.-verzekering bij Verzekeraar A.

Conclusie

De commissie concludeert dat in dit geval sprake is van samenloop van dekking als bedoeld in artikel 2 sub 3 van het reglement van de Verbondscommissie Samenloop. De commissie concludeert dat dit samenloopgeschied geregeld dient te worden conform artikel 1 van de "Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen", zodat ieder zijn deel draagt naar evenredigheid van het bedrag waarvoor ieder afzonderlijk had kunnen worden aangesproken.

Bindend advies

De commissie geeft als bindend advies dat iedere partij zijn gedeelte van de schade voor zijn rekening neemt.

's-Gravenhage, 25 september 1989

De Verbondscommissie Samenloop

De voorzitter,
mr. H.O.Th. Hugenholtz

De secretaris,
mevrouw mr. W.H. van der Velde-Meijer